

567

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 3 września 1939 r.

o podatku od niektórych wynagrodzeń z funduszków państwowych.

Na podstawie art. 79 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. Wprowadza się podatek od niektórych wynagrodzeń wypłacanych z funduszków państwowych.

Art. 2. Podatkowi podlegają wynagrodzenia wypłacane:

- 1) przez Skarb Państwa i Skarb Śląski;
- 2) przez państwowe przedsiębiorstwa, zakłady i monopole.

Art. 3. Płatnikami podatku są:

- 1) funkcjonariusze państwowi określeni w art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663), żołnierze określeni w art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 43, poz. 362), sędziowie w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorzy, aplikanci, asesorowie sądowi, oficerowie i szeregowi Policji Państwowej i Straży Granicznej;

2) posłowie i senatorowie;

3) pracownicy: przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, administracji lasów państwowych oraz monopolów państwowych, których stosunek służbowy ma charakter publicznoprawny;

4) osoby, pobierające zaopatrzenie emerytalne, wdowie i sierocy ze Skarbu Państwa, Skarbu Śląskiego oraz z przedsiębiorstw państwowych i monopolów na podstawie przepisów obowiązujących od dnia 1 lutego 1934 r.

Art. 4. 1. Za wynagrodzenia w rozumieniu dekretu niniejszego uważa się wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzu wraz z dodatkami i w naturze, które płatnik uzyskuje: z tytułu diet poselskich i senatorskich, z tytułu stosunku służbowego, z tytułu udziału w zarządach związków prawa publicznego, z tytułu udziału we wszelkiego rodzaju radach, komitetach, komisjach itp., z tytułu spełniania funkcji kontrolnych z ramienia władz nadzorczych albo też z tytułu prawa do emerytury lub zaopatrze-

nia bez względu na rodzaj i nazwę tych wynagrodzeń.

2. Za wynagrodzenia osób pełniących służbę poza granicami Państwa, uważa się uposażenie zasadnicze.

3. Rozporządzenie Ministra Skarbu ustali jakie świadczenia w naturze będą podlegały podatkowi oraz zasady obliczania wartości tych świadczeń.

Art. 5. Podatkowi nie podlegają wynagrodzenia określone w art. 4 dekretu niniejszego, jeżeli łączna suma tych wynagrodzeń bez jakichkolwiek potrąceń, wypłacana przez poszczególne władze, urząd, przedsiębiorstwo, zakład itp. nie przekracza 150 zł miesięcznie.

Art. 6. Za podstawę ustalenia stopy procentowej i obliczenia podatku przyjmuje się łączną sumę wszelkich wynagrodzeń, wypłacanych przez poszczególne władze, urząd, przedsiębiorstwo, zakład, instytucję itp. w ciągu miesiąca, bez jakichkolwiek potrąceń. Jeżeli jednak wskutek przypadającego dnia świątecznego na normalny dzień wypłaty następuje w jednym miesiącu wypłata stałego miesięcznego wynagrodzenia za dwa miesiące, to dla celów ustalenia stopy procentowej i obliczenia podatku wynagrodzenie za każdy miesiąc traktuje się jako wypłacone w normalnym miesiącu wypłaty.

Art. 7. 1. Podatek pobiera się drogą potrącenia przy wypłacie wynagrodzeń według następującej skali:

Stopień wynagro- dzenia	Wysokość wynagrodzenia wypłaconego w ciągu miesiąca w złotych		Stopa pro- centowa podatku
	ponad	do	
1	150	200	2
2	200	250	5
3	250	500	9
4	500	1.000	15
5	1.000	2.000	21
6	2.000		30

2. Jeżeli płatnik uzyskuje wynagrodzenie w pieniądzu i w naturze, podatek nie może przekraczać 25% wynagrodzenia pieniężnego.

3. Podatek należy potrącać w ten sposób, aby z wynagrodzenia wyższego stopnia po potrąceniu podatku nie pozostało nigdy mniej, niż zostaje z najwyższego wynagrodzenia bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu podatku przypadającego na ten stopień. Jeżeli z wynagrodzenia po potrąceniu podatku pozostałaby kwota mniejsza niż najwyższe wynagrodzenie nie podlegające podatkowi, należy podatek potrącić tylko w wysokości nadwyżki ponad to najwyższe wynagrodzenie.

Art. 8. Podatkowi podlegają wynagrodzenia:

- 1) wypłacane w czasie od dnia 1 października 1939 r. bez względu na to, za jaki czas wynagrodzenia te przypadają;
- 2) wypłacane za czas od dnia 1 października 1939 r. bez względu na czas wypłaty.

Art. 9. 1. Obowiązek potrącania podatku ciąży na władzach, urządach, przedsiębiorstwach, zakładach itp., wypłacających wynagrodzenia.

2. Potrącone kwoty należy wpłacić do kasy właściwego urzędu skarbowego w ciągu dni siedmiu, z dołączeniem wykazu potrąceń, sporządzonego według ustanowionego przez Ministra Skarbu wzoru, lub odpisu listy płacy, zawierającej dane, niezbędne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń.

Art. 10. Postępowanie w sprawach podatku podlega przepisom ordynacji podatkowej, a w szczególności przepisom, dotyczącym państwowego podatku dochodowego, pobieranego według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Art. 11. 1. Należności z tytułu podatku wpływają w całości do Skarbu Państwa.

2. Do kwot podatku nie mogą być pobierane żadne dodatki ani na rzecz Skarbu Państwa ani też na rzecz związków samorządowych.

3. Służące z mocy przepisów szczególnych zwolnienia od podatków nie mają zastosowania do podatku pobieranego na zasadzie dekretu niniejszego.

Art. 12. Rada Ministrów może na wniosek Ministra Skarbu w drodze rozporządzeń obniżać stopy procentowe, ustalone w art. 7 ust. 1, podwyższać stawki wynagrodzeń wolnych od podatku oraz znieść pobór tego podatku.

Art. 13. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 14. 1. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 października 1939 r.

2. Z tym dniem traci moc obowiązującą dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o specjalnym podatku od wynagrodzeń z funduszy publicznych (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 503) oraz art. 13 ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 177).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Slawoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*